

Bankselskaber. For disse forlanges der, at Indlaanskapitalen ikke maa overstige det syvdobbelte af Aktie- eller Andelskapitalen. Her er der ingen Regel derfor. Des mere Grund er der da til, at Reservefonden skal være større end den, som her fastslaaes. Der er en Bank her i København, som har Sparekasseafdeling, nemlig Landmandsbanken. Ved sidste Opgørelse var der 75 Mill. Kr.s Indskud i Landmandsbankens Sparekasseafdeling, og hvad vilde da Reservefonden blive efter Lovforslagets Regler? Den vilde blive 5 Mill. Kr. efter den Opgørelse, der er foreslaaet i § 7. Dette synes mig meget ringe, naar der samtidig ikke kræves noget Forhold mellem Aktiekapital og Reservefond.

Saa staar der i § 7 om Reservefonden, at den kan anvendes til Indfrielse af Aktiekapital eller Tilbagebetaling af indbetalt Garantikapital, naar den har naaet det foreskrevne Beløb, som altsaa udkommer ved denne Beregning ud fra Indlaanenes Størrelse. Men kan dette virkelig tænkes? Kunde det forsvares, at man i Stedet for at henlægge til Reservefonden efterhaanden udbetalte af Overskuddet hele Aktiekapitalen eller Garantikapitalen? Hvis dette er Tilfældet, kan altsaa en Sparekasse pludselig komme til at staa uden Aktiekapital eller Garantikapital. Jeg kan næsten ikke tænke mig, at dette kan være Meningen. Jeg maa tro, at der maa være en Inkurie i Lovforslaget her, thi man kan dog ikke paa samme Tid tilstræbe de bedste Kontrolregler for Sparekasser og saa ophæve den Sikkerhed, der dog fremkommer derved, at der findes en Aktiekapital eller Garantikapital, ved hvilken Sparekassen er blevet stiftet.

Den Definition, der er givet i selve Lovforslaget af Sparekasser, forudsætter i Virkeligheden en Adskillelse mellem Sparekasser og Banker. Det synes mig da ret underligt, at man samtidig med, at man har forsøgt dette og i Virkeligheden har ønsket at holde Sparekasser ude fra Banker, tillader denne Sammenblanding, der nu en Gang finder Sted, af Banker og Sparekasser. Jeg er i og for sig en Modstander af, at Banker har Sparekasseindskud at anvende i deres Forretning, og jeg skulde dog egentlig tro, at det havde været Kommissionens Mening til en vis Grad at gaa imod dette, siden man — saaledes forstaar jeg Lovforslaget — ikke vil tillade, at der fremtidig nogen Sinde oprettes Banker og Sparekasser, som virker sammen, eller at en Bank har Sparekasseafdeling. Man gør imidlertid Undtagelse for de bestaaende

Banker, som efter Loven af 1880 har kunnet have og har Sparekasseafdelinger. Jeg kunde tænke mig, at man, saaledes som jeg tror, det er foreslaaet i den Resolution, det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) oplæste, gav Bankerne en vis Tidsfrist til at afvikle dette Forhold, at man f. Eks. sagde, som jeg synes, der var Tale om i Resolutionen, at efter 10 Aars Forløb ophæves denne Tilladelse for Bankerne til at have Sparekasseafdelinger. Men vil man ikke det, maa man i alt Fald ud fra dette Lovforslags Principper kræve, at de Midler, som Bankerne faar ind i Sparekasseafdelingen, anbringes ganske paa samme Maade som andre Sparekassemitler. Man maa forlange samme betryggende Sikkerhed, saa at, naar en Bank f. Eks. har 75 Mill. Kr. i Sparekasseindskud, skal disse Penge anbringes paa samme Maade, som det forlanges af Sparekasser, altsaa at de ikke kan bruges i Bankens Virksomhed, men maa holdes udenfor denne. For hvad Mening er der i at forlange af Sparekasserne, at de skal være saa nøjeregnende med Anbringelse af deres Indskud, naar man giver Bankerne den fuldeste Frihed til at gøre med deres Indskud, hvad de vil? Det ærede Medlem (Bramsen), der først havde Ordet, nævnede, tror jeg, at her i Lovforslaget er der en betryggende ny Regel om, at en Bankbestyrer maa ikke samtidig være Sparekassebestyrer. Ja, det skal ikke hjælpe meget, naar man samtidig tillader en Række Banker at have Sparekasseafdeling, hvor ganske sikkert baade Bankbestyreren er Sparekassebestyrer, og Midlerne overhovedet gaar ind i Bankens almindelige Forretning. Hvis man altsaa vil forlange af Bankerne, at de skal holde Sparekassemitlerne ganske udenfor deres Forretning, kunde jeg endda være med til at tillade, at de nuværende Banker beholdt deres Sparekasseafdeling. Jeg kan ikke indse, hvad der kunde være i Vejen for at indføre den Regel. Man vilde maaske sige, at saa vilde Bankerne slet ikke bryde sig om de Penge. Jeg vil ogsaa antage, at de ikke vil være saa ivrige efter dem, men saa maa de opgive den Forretning, hvis den ikke betaler sig for dem; det, det gælder om, er, som det er sagt fra alle Sider, at kontrolere Sparekasseindskuddenes Anvendelse, at gøre alt for at forhindre, at disse Midler anvendes i Spekulationsøjemed. Og man kan tro det allerbedste om Bankerne, men kan dog ikke gaa saa vidt i sin Tillid at tro, at Bankerne aldrig anvender de indestaaende Sparekassemitler i Spekulationsøjemed. Disse Midler staar i Banken